

РЕШЕНИЕ

№ 2489

гр. София, 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **967** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е административно, по реда на Раздел I на Глава X/чл.145 и следв./ от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК/Булстат[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място] против Заповед №20-0769-002632 от 20.11.2020 г. на полицейски инспектор, сектор „Пътна полиция“ /ПП/, ОД МВР Б., с която, на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/, е приложена принудителна административна мярка/ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 8/осем/ месеца. Твърди се незаконосъобразност и исе иска отмяната ѝ по съдебен ред.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът - Полицейски инспектор към ОД на МВР [населено място], сектор „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изразява становище по жалбата.

От фактическа и правна страна съдът намира следното.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество е неоснователна.

Акт за установяване на административно нарушение № 294990/19.11.2020г. (л.7 от

делото) е съставен на И. Г. И. от [населено място], затова, че на 14.11.2020г. около 09.30 ч. в [населено място], при проверка водача не представя свидетелство за парвоуправление. , прати което е прието че е е неспособен.

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка №20-0769-002632 от 20.11.2020 г. издадена от полицейски инспектор към ОД на МВР [населено място], сектор „Пътна полиция“ (л.5 от делото), на основание чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП е наложена на Е. ауто Е. принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, считано от 19.11.2020г. В мотивите на заповедта е посочено, че на 14.11.2020г. около 09.30 ч. в [населено място], около 11,26ч. в [населено място], л.а. К. спортдж с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Е. се управлява от И. И., който е неспособен, тъй като са му отнети всички контролни точки.

Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 251з-209/18.01.2017г. (л.18 от делото) на директора на ОД на МВР [населено място], на основание чл.172, ал.1 от ЗДвП, са делегирани правомощия на изрично посочени длъжностни лица, включително и полицейските инспектори в сектор „Пътна полиция“, да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки, с оглед на което процесната заповед се явява издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на лицето. Като всяка една принудителна административна мярка, процесната има преустановителен и превантивен характер, поради което при констатиране на съответното административно нарушение законът изисква предприемане на незабавни фактически действия, в случая прекратяване на регистрацията на МПС. Ето защо, изрично в заповедта е посочено, че нейното действие е считано от 19.11.20г., когато са свалени и регистрационните номера на автомобила, видно от съставения АУАН. Тази незабавност на предприеманите действия изключва възможността за уведомяване на заинтересуваните лица. В случая, преди да издаде заповедта административният орган е изпълнил задължението си по чл.36, ал. 1 от АПК, като е събрал доказателства за релевантния факт – кой е собственик на управлявания от неспособно лице лек автомобил и спрямо него е наложил ПАМ.

Заповедта е издадена в предвидената от законодателя писмена форма, като тя мотивирана, тъй като съдържа фактически и правни основания за нейното издаване. Действително в разпоредителната част на заповедта е посочена единствено правната норма на основание на която е издадена, а именно чл.171, т.2а, б.“а“, без да е посочен законът от която е тази норма, но това не е съществено процесуално нарушение, доколкото приложимия закон – ЗДвП е посочен в заглавната част на заповедта. В този смисъл, не е налице съмнение, че правното основание на което се издава заповедта е нормата на чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, поради което и право на защита на

жалбоподателя не е нарушено, съответно заповедта не е нищожна, както се твърди от неговия процесуален представител.

Заповедта е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби на закона. Съгласно чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Видно от посочената разпоредба, тази ПАМ се прилага за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения на собственик на пътно превозно средство. Доколкото не е налице спор по делото, че [фирма] е собственик на превозното средство на което е прекратена регистрацията, правилно същият е определен като адресат на заповедта. В този смисъл неоснователни са направените от жалбоподателя възражения. Законодателя изрично в нормата на чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, е предвидил, че ПАМ се налага на собственика на автомобила, без значение дали той лично или друго лице е предоставило управлението на МПС, поради което и административният орган има задължението да издири единствено собственика на автомобила, но не и всяко друго трето лице имащо отношение към случая. Съответно за налагането на процесната ПАМ е ирелевантно кое е лицето предоставило автомобила за управление, поради което и незнанието на собственика, че автомобилът му е предоставен за управление на неправомерно лице, не води до отпадане на основанията за налагане на процесната ПАМ, още повече, че жалбоподателят, като собственик се предполага, че във всеки един момент би следвало да знае къде се намира неговата вещ, в случая автомобил.

В случая са налице и основанията за налагане на процесната ПАМ, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че МПС е било управлявано от И., за който в заповедта се сочи, че е неправомерно, като от жалбоподателя не се твърди и не се установява положителния факт този водач да е бил правоспособен да управлява МПС към 19.11.20г.. Действително в случая не е посочена коя точно е приложимата хипотеза на чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, но тя се установява от изложените в заповедта фактически основания, а именно ПАМ е наложена на жалбоподателя в качеството му на собственик, чийто лек автомобил се управлява от неправомерно водач.

При определяне срока на наложената ПАМ, административният орган правилно е преценил конкретните обстоятелства и е определил към минималния предвиден от законодателя срок – 8 месеца. Изложени са мотиви за определяне срока на наложената ПАМ, като органа е обосновал по-толям срок от минималния от 6 м. С оглед отнемане на всички контролни точки на водача поради многобройни нарушения на правилата за движение станало с АУАН серия АА/294990 от 19.11.20г.

В случая, не са налице и отменителни основания по смисъла на чл.146, т.5 от АПК, тъй като процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Наложена

ПАМ има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения. Също така, с нейното прилагане се изпълнява и целта на чл.22 от ЗАНН, във връзка с чл.171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, който управлява МПС без да е правоспособен, тоест тя има и преустановителен ефект.

По изложените съображения, следва да се приеме, че правилно административният орган е наложил на жалбоподателя процесната принудителна административна мярка, след като е установил наличието на материалноправните предпоставки, предвидени в нормата на чл.171, т.2а от ЗДвП, а подадената жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Решението, съгласно разпоредбата на чл.172, ал.5, предл.II/второ/ от ЗДвП, е окончателно и не подлежи на обжалване или протес.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК/Булстат[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място] против Заповед №20-0769-002632 от 20.11.2020 г. на полицейски инспектор, сектор „Пътна полиция“ /ПП/, ОД МВР Б., с която, на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата/ЗДвП/, е приложена принудителна административна мярка/ПАМ/ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 8/осем/ месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: